

עפ"ת 56226/04/18 - בר-אל דוד - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 56226-04-18 בר-אל דוד נ' מדינת ישראל 19 יולי 2018
לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המעורר
בר-אל דוד - נוכח
ע"י ב"כ עוה"ד שלמה ערד וגיא שמר
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
ע"י ב"כ עו"ד צחי הבדלי

פסק דין

1. בפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט לתעבורה בתל אביב-יפו [כב' השופטת ש' קריספין-אברהם] (להלן: **"בית משפט קמא"**) בתיק תת"ע 11553-02-17 מיום 12.03.18 עת הורשע המערער בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: **"ת"ת"**) ונגזר דינו ביום 29.04.18 לעונש מאסר בפועל של 21 יום, קנס בסכום של 7,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו, פסילה בפועל בת 20 חודשים וכן פסילה ומאסרים מותנים.

הערעור הוא הן על הכרעת הדין המרשיעה והן על גזר הדין המחמיר כנטען בערעור.

2. ביום 24.02.17 בסמוך לשעה 01:34 נלכד המערער באמצעות מכשיר למדידת מהירות מדגם Ultralyte שהופעל על-ידי השוטר רס"מ אושרי תורג'מן בכביש 20 לדרום, כשהוא נוהג במהירות 177 קמ"ש מקום בוא המהירות המותרת היא 90 קמ"ש. בשל כך הוגש נגדו דו"ח (ת/1) בו זומן למשפטו ביום 02.03.17.

לעורך הדו"ח עת הוצג בפניו צג מכשיר המדידה אמר המערער בהאי לישנא: **"הגעתי מקיסריה, כי המהירות המותרת היא 110 קמ"ש במקום"** וכן **"לא יכול להיות שנסעתי במהירות כזאת הרגשתי שאני נוסע במהירות גבוהה אבל אין מצב במהירות הזאת"**.

3. בתשובתו לאישום בבית משפט קמא ביום 30.04.17 כפר הנאשם באמצעות סניגורו בעובדות כתב האישום, בתקינות המכשיר ובכילולו, בקיום נהלים ובאמינות המכשיר. כן ביקש את יומני ההפעלה של המכשיר.

4. לאור כפירתו הכוללת של המערער בעובדות כתב האישום שמע בית משפט קמא ראיות שהתקיימו הלכה למעשה, בישיבה אחת בלבד ביום 25.09.17, ישיבה בה העיד מפעיל הממל"ז רס"ב אושרי תורג'מן (להלן: **"השוטר"**) באמצעותו ובהסכמת ההגנה בישיבה נדחית ביום 12.12.17 הוגשו הדו"ח (ת/1) שרטוט זירת הפעלת המכשיר ת/2 ומסמכי כשירות מכשיר ממל"ז ת/3-5.

5. הנאשם בחר שלא להעיד להגנתו ואף לא העיד עדת הגנה פוטנציאלית (ראה הדו"ח ת/1 המציין נוכחות נוסעת ברכב).

6. השוטר אושרי תורג'מן העיד על כך שהוא מפעיל מכשיר ממל"ז מיומן שעבר הכשרה הן על המכשיר בו נעשה שימוש בתיק הנוכחי והן על הממל"ז שקדם לו והציג תעודה על כך. בחקירתו הנגדית הסביר את אופן הפעלת המכשיר, מקום ההפעלה ונסיבותיה, עמד על כך שהוא מכיר היטב את נהלי הפעלת המכשיר וכי פעל במקרה הנוכחי על פי הנהלים, ביצע את ארבע הבדיקות הנדרשות אותן הוא מכיר (עמ' 11 לפרוטוקול בית משפט קמא).

בעת לכידתו של המערער שדה הראייה שלו היה נקי. כיוון את המכשיר לחזית הרכב בין פנסיו. לדברי השוטר אין חשש כי נפלה שגיאה בקליטת רכב המערער למרות שבנתיב סמוך נסע רכב מסחרי בכיוון נסיעתו (עמ' 8-9 לפרוטוקול בית משפט קמא).

במהלך חקירתו הנגדית של השוטר הגיש הסניגור נהלי הפעולה של המכשיר - נ/2 ו-נ/3, ולסיכומיו שלא על פי המוסכם והנקבע על-ידי בית משפט קמא, צירף חלקים נוספים של הנוהל וסמנו הוא כ-נ/5.

7. בית משפט קמא לאחר קבלת סיכומי הצדדים בכתב, הכריע את הדין לחובת המערער.

בהכרעת דינו המפורטת, המנומקת והבהירה של בית משפט קמא עמד הוא על הראיות שהובאו בפניו על-ידי הצדדים, על כן שהתביעה הוכיחה כי המכשיר הספציפי שהופעל במקרה היה תקין, על כך שמכשיר האולטרלייט הוכר על-ידי הפסיקה, לרבות פסיקתו של בית המשפט העליון כמכשיר אמין למטרה שהוא מופעל, דהיינו קביעת מהירות הרכב הנבדק כי הופעל במיומנות ובאופן נכון על-ידי השוטר במקרה שבא לדיון בפניו.

בית משפט קמא באופן מנומק ובהיר דחה את טענותיו של המערער, כי המכשיר לא הופעל על-פי הנחיות המשטרה ונהליה ועמד על כך שהנהלים אותם ציין המערער כאילו הופרו לכאורה כמו אי-הפעלת אתת, הפעלת המכשיר כאשר הרכב הנבדק הוא בודד בכביש, בדיקת התמרוקים ומקום הפעלת המכשיר - לא הופרו.

בית משפט קמא ציין כי אותן הוראות בנהלי המשטרה הקובעות כי יש להפעיל את מכשיר המדידה בשעות לילה כאשר הרכב הנבדק בודד בכביש ונהלים נוספים להפעלה בשעות לילה, הינם נהלי בטיחות שתכליתם הגנה על השוטרים ולא נהלים שיש להם השלכה על אמיתות ונכונות המדידה.

בנוסף נתן בית משפט קמא משקל לאי-העדתו של המערער בפניו, על אי-הזמנת עדת הגנה שניתן היה להזמינה ולתגובתו הראשונית והמידית של המערער לשוטר עת נעצר על-ידו.

8. בגזרו את דינו של המערער קבע בית משפט קמא את מתחם הענישה ההולם כראוי על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בהן את הערכים החברתיים המשפיעים על הענישה ועמד על הענישה הנוהגת בעבירת מהירות כה גבוהה כפי שנהג בה המערער. כן נתן משקל לעברו התעבורתי של המערער, על כך שאין הוא זכאי ל"הנחת הודאה", עמד על נסיבותיו האישיות ולאחר שהתקבלה חוות דעת ממונה על עבודות השירות על פי סעיף 51ב לחוק העונשין שציינה שאין המערער כשיר לעבודות שירות, גזר עליו את העונשים שמפורטים בפתיח

לפסק דין זה.

9. בערעורו בכתב ובדין (שתי ישיבות) בפניי חזר המערער על טענותיו בפני בית משפט קמא, כי השוטר לא הפעיל את מכשיר הממל"ז על-פי נהלי המשטרה וכי תוצאות הבדיקה הקובעות כי המערער נהג במהירות הנטענת אין אמינות מחמת שהמכשיר הופעל כאשר רכב המערער לא היה בודד בכביש. בשל שהמאשימה לא הוכיחה כי בדיקת מרחק קבוע ומהירות אפס נערכה בהתאם לנוהל המחייב וכי בדיקת התיאום של עמדת הבדיקה אף היא לא נערכה על-פי ההנחיות הקובעות.

כן טען המערער כי בית משפט קמא בעת הרשעו את המערער הניח הנחות מקלות לטובת המאשימה.

לעניין עונשו של המערער נטען כי בית משפט קמא החמיר יתר על המידה בשלחו את המערער למאסר בפועל, כי נתן משקל יתר לאי-הודאתו בעובדות כתב האישום ולא-התאמתו לעבודות שירות בשל מצבו הבריאותי.

אף תקופת הפסילה בפועל שקבע בית משפט קמא אינה מידתית לטענת המערער.

10. המדינה בתשובתה לערעור עמדה אחר פסק דינו של בית משפט קמא על כל חלקיו.

11. הערעור שבפניי דינו דחיה וכך ייעשה.

שמעתי ברוב קשב את טענותיו של ב"כ המערער בפניי, עיינתי בראיות שהוצגו בפני בית משפט קמא, בפסיקה המצורפת והנטענת בפרוטוקול הדיון ובפסק דינו של בית משפט קמא ולא מצאתי כי נפלה שגגה בהכרעותיו הן בשאלת הרשעתו של המערער והן בגזר הדין המדוד והנכון שהוטל עליו.

צדק בית משפט קמא בקבעו כי מכשיר האולטרלטייט החדש שהופעל במקרה הנוכחי זכה, זה מכבר, על-ידי פסיקה מרובה לרבות של בית המשפט העליון לחזקת אמינות שלא הועמדה במבחן בהליך בפניו.

כן לא עלה בידי באי כוחו של המערער להטיל דופי של ממש במיומנותו של השוטר אושרי תורג'מן בהפעילו את מכשיר המדידה במקרה שבפנינו או בהכשרתו לבצע את משימתו.

המכשיר הופעל בנסיבות המקרה שבפנינו כהלכה, מדד היטב את מהירות נסיעתו של המערער והופעל על-פי ההנחיות והוראות ההפעלה של המכשיר.

צדק בית משפט קמא בקביעתו כי הוראות ההפעלה בלילה אליהן הפנה הסניגור הינן הוראות בטיחות שמטרתן הגנה על השוטרים ובינן לבין הפעלה נכונה של המכשיר להשגת תיעוד המהירות האמיתית, אין דבר.

קליטתו של המערער בנהגו את מכונית האלפא רומיאו שלו במכשיר המדידה בעת המדידה נעשתה ללא דופי ואין כל חשש של ממש שמא רכב אחר, הרכב המסחרי שנסע בנתיב סמוך הוא זה שמהירות נסיעתו נקלטה במכשיר.

הרשעתו של המערער בדין על-ידי בית משפט קמא הייתה נכונה ובמקומה.

12. כפי שציין בית משפט קמא ובצדק, אף אי-העדתו של המערער ואי-העדת עדת ההגנה, בנסיבות תגובתו של המערער לשוטר עובר לרישום הדו"ח מחזקות הביטחון בהרשעתו בדין.

13. אומר שלעמדתו ניתן היה לקבוע אף מעבר לאמירתו של בית משפט קמא בעניין זה.

מקום שהמערער בחר לנצל את זכותו על פי סעיפים 161 ו-162 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 ולא להעיד על המשמעות לכך, בנסיבות אמירתו שיש בה הודאה בנהיגה במהירות מופרזת (אם כי לא למהירות הנטענת או מהירות ספציפית) ואפנה לעניין זה לרע"פ 4142/04 **סמל (מיל) איתן מילשטיין נ' התובע הצבאי הראשי והיועץ המשפטי לממשלה** (14.12.06), מחייבת הרשעתו של המערער בנהיגה במהירות מעל המותר אף לו היה נקבע שמכשיר האולטרליוס לא הופעל כראוי ולא מדד נכון את מהירות נסיעתו של המערער.

כך גם העובדה שהמערער לא מצא לנכון להעיד את עדת ההגנה האפשרית שנכחה ברכבו שתעיד באשר למהירות נסיעתו.

14. הרשעתו של המערער בפני בית משפט קמא נעשתה כדין ולכן חלקו זה של הערעור, כאמור, דינו דחיה.

אף הערעור על העונש אין בו ממש והוא נדחה. נהג הנוהג במהירות טיסה העולה כמעט כפול מהמהירות המותרת עושה זאת ביודעין. נהג כזה יודע שהוא מסכן את חייו ואת חיי המשתמשים בדרך ובנסיבות כאלה גזירת דין של פסילה ממושכת, קנס גבוה ואף מאסר קצר כפי שהוטל על-ידי בית משפט קמא הינה ענישה הולמת ומתחייבת.

15. כאמור, הערעור על כל חלקיו נדחה.

המערער יתייצב למאסרו בבימ"ר "ניצן" ביום **08.10.18** עד השעה **10:00** כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתן היום, ז' אב התשע"ח, 19 יולי 2018, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט